

AUNIMARJUT KARI

UNENNÄKIJÄ

NTAMO

Unennäkijä

Aunimarjut Kari

Runoja vuosilta 2000 – 2012

ISBN 978-952-215-193-3

© 2012 Aunimarjut Kari

Kannen guassi: Jevgeni Kalatshev
Kirilovskin luostari 1998

Valokuva: Antti Kari
Taitto: Tommi Ronkainen
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2012
ntamo
www.ntamo.net

nkeli vuoteen laidalla

Enkeli istuu vuoteen laidalla,
enkeli istuu, näetkö sen?
Sillä on äidin kasvot ja hymy,
äidin tuoksu suloinen.

Ilta on tullut, ilta on jälleen.
Verhoja jo suljetaan.
Levolle lasken – uni hyvä
tulee, silmät sulje vaan.

Kuinka kauan siitä onkaan,
kuinka vähän. . . Aamenen
hyvin mielin sanon, anon:
Viivy vielä hetkinen!

Enkeli istuu vuoteen laidalla,
enkeli istuu, näetkö sen?
Ulkona tuuli lohduttomana
itkee jotain etsien.

2012

Muisto

Näetkö, siellä on pihlajapuu?
Navetan katolla kultainen kuu.

Heinät on seipäillä, aitalta tie
peltojen taakse metsälle vie.

Koivujen rivi vartioi.
Kuuset on korkeat. Kuulla voi,

siellä ne vieläkin myhäilevät.
— *Ehdit tyttö ja ymmärrät.*

Ja äitikin huokaa: — *Akkunaan
vähin vaattein jää norkoilemaan!*

Itsekseen sitten: — *Tuplia
on laitettava jo huomenna.*

2012

Seulojat

Seulon mitä seulonen.
Joutessani laulelen.
Päivät päästään kiirehtää.
Seulon niistä mitä jää.

Monta päästin akanaa,
vaan en kehtaa valittaa.
Laulamaan on luotu suu,
siksi kunnes sulkeutuu.

Pirtin päällä vanha kuu
joutessaan myös unohtuu
kultajyvää päälle maan
hyräilemään, seulomaan.

Silloin kun on ristissä
kädet, vitsit vähissä,
seulon sulle hiljaisuuden
hyviä jyviä.

2003

Siivet

L. Onervalle

Kaunis ois lennellä
ylhäällä tuolla,
kaunista nukkua,
kauniimpaa kuolla,
liidellä pilviä pitkin,
niittyjä korkeita pitkin.

Ei olis murhetta,
ei olis huolta,
ei olis kaipuuta
minnekään tuolta,
muistais en, miksi mä itkin,
miksi näin, miksi näin itkin.

Saada jo siivet jos
sellaiset voisin,
näkisin enemmän,
itkisin toisin,
lentäisin kauaksi täältä,
kauaksi, kauaksi täältä.

Ei koskis ikävä,
ei koskis muistaa,
pettymys mikään ei
rotkoon vois suistaa,
muistais en, miksi mä itkin,
miksi näin, miksi näin itkin.

2005

tuuti vielä

Tuuli jatkaa kulkuaan,
ei voi tehdä muutakaan,
jatkaa kulkuaan.

Tuulentupaa tarjotaan
sinullekin aikanaan,
nuku lapsi vaan.

Koskaan rauhaa kuohuiltaan
ei saa meri matkoillaan,
monen myrskyn mukanaan
elämä tuo tullessaan.

Tuuti pienen päältä maan,
tuuti lentoon turvaisaan,
tuuti vielä vaan.

2004

Ei joulumpaa

Enkelin kosketusta on
lapseni hymy viaton.
Hän näkee varmaan
taivaan maan,
kun nukkuu
hymy huulillaan.

Oi hetki hieno jouluyön.
Unohdan ajan,
kaiken työn.
Vie lapseni minut
mukanaan
korkeuteen,
valon glooriaan.

Niin kaunis hän on unessaan.
Ei taivaampaa, ei joulumpaa!
Poskensa nukkaa
hyväilen,
hymyilen
yhden kyynelen.

2001

Hiljaisuuden ääni

Hiljaisuuden hellä ääni
silittelee sisimpääni,
lohduttaa kuin äiti lastaan,
sanaakaan ei sano vastaan,

tuutii sydämeni soimaan,
elämään ja unelmoimaan,
irrottelee ikävästä,
turhaa tuutii itkemästä,

huolet harmaat taivaansineen,
kaipuut karvaat kyynelineen,
katoavan, kaiken yli,
luoksesi tuo hyräilyni.

2005

Voi elämä olla pelto.
Voi elämä olla suo,
pienen pieni puro,
suuren suuri vuo.

Voi elämä olla metsä,
tai vuoren laella puu,
joka yksin kaikista muista
itseksensä erottuu.

Tai tähkä, taikinajuuri,
leivän tuore tuoksu,
voi olla saunan kiukaan
tuhina, hankeen juoksu,

tai usvaa kesäoista,
sen liikkumattomuutta,
kun vanhaa runokirjaa,
voit lukea kuin uutta.

Vain ylitse yhden pellon,
tai suon, tai hyvän työn,
vain ylitse ymmärryksen,
ylitse yhden yön.

Raahelaisen Aunimarjut Karin (s.1967) mitallisten runojen valikoi-
ma *Unennäkijä* on hänen kolman-
tensa. Valtaosa runoista on saanut
sävellyksen Kaj Chydeniukselta. Ai-
emmin Karilta on julkaistu runote-
okset *Oi* (Sanasato 2005) ja *Toinen
nainen* (Sanasato 2009).